

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Κ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΕΠΙ ΤΗΙ Α΄ ΕΠΕΤΕΙΩΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σιών ἡ Ἁγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, πανηγυρίζει εὐφροσύνως σήμερον. Ἡ ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, ὁ κλῆρος καί τό πλήρωμα Αὐτῆς ἐν χαρᾷ, ἀγαλλιᾷ καί εὐγνωμοσύνη Δοξολογίαν ἀνέπεμψαν τῷ παναγάθῳ Θεῷ εἰς τό σέμνωμα τῆς πίστεως ἡμῶν, τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐπί τῇ ἀναμνήσει τῆς πρό ἔτους Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μετὰ τήν ὁμόφωνον κανονικήν ἐκλογήν Αὐτῆς εἰς τόν ἔνδοξον καί τετιμημένον θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Τό γεγονός τοῦτο, ὡς συνέχον καί διασφαλίζον τήν ὑγιαῖ λειτουργίαν, τήν εἰρήνην, τήν εὐστάθειαν καί τήν ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀξίως συγκαταλέγεται καί προβάλλεται μεταξύ τῶν ἑορτῶν αὐτῆς.

Τήν δοξολογικήν τελετήν ἐπί τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τούτῳ περαίνοντες νῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τοῦ θρόνου, προσάπτομεν αὐτῇ προσφωνήσεις καί εὐχάς Ὑμῖν τῷ Πατρί καί Πατριάρχῃ ἡμῶν οὐχ ἦττον μετὰ μνείας τῶν ἀξιομνημονεύτων πεπραγμένων ἀπό τῆς ἡμέρας ἀναλήψεως τῶν Πατριαρχικῶν Ὑμῶν καθηκόντων. Μέ γνώμονα τήν ἀρχήν ὅτι οἱ λόγοι ὀφείλουν νά εἶναι ἀντικατοπτρίσεις τῆς πραγματικότητος, δυνάμεθα μετριοπαθῶς νά εἴπωμεν ὅτι κατά τό ἔτος τοῦτο τῆς Πατριαρχίας Ὑμῶν ἡ Ἀδελφότης καί τό Πατριαρχεῖον ἐλειτούργησαν συμφώνως τῇ μοναχικῇ καί ἐκκλησιαστικῇ τάξει καί παραδόσει, τῇ Ὑμετέρᾳ πεποιθήσει, καθοδηγήσει καί διοικήσει. Ὑμεῖς ἐπανεφέρατε εἰς τήν κανονικήν αὐτοῦ λειτουργίαν τόν συνοδικόν θεσμόν, οὐχί κατεξουσιάζοντες αὐτοῦ, ἀλλά μάλλον ἐλαττοῦντες ἑαυτόν, ἵνα ἐνισχύσητε τοῦτον. Αἱ θύραι τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου παρέμειναν ἀνοικταί πᾶσι τοῖς προσερχομένοις, ἐπισήμοις καί ἀσήμοις, πτωχοῖς καί ἐνδεέσι. Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐξῆλθεν εἰς ποιμαντικάς ἐπισκέψεις μετὰ συνοδείας ἀρχιερέων εἰς πλείστας ἀκριτικάς περιοχάς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς κώμας τῆς Πτολεμαΐδος εὐθύς ἀμέσως, ὡς αὐταί ἐπλήγησαν ἐκ τῆς Λιβανο-Ἰσραηλινῆς συρράξεως. Εἰς τάς ἀκριτικάς περιοχάς τῆς Νεαπόλεως, Τουμπάς, Ζαμπάπδε καί Μπουρκίν. Εἰς Τουλκάρεμ εὐθύς ἀμέσως, ὡς ἐκάη ἡ Ἐκκλησία τῆς ἐκεῖ Ὀρθοδόξου Κοινότητος ἡμῶν. Εἰς Ἰορδανίαν ὡσαύτως, ἐν Ἀμμάν, ἐν Φχές, ἐν Χούσουν, ἐν Ἴρμπετ, ἐν Μαδηβᾶ. Εἰς τάς ἐπισκέψεις ταύτας ἐλειτουργήσατε, ἐκηρύξατε θεολογικῶς καί ἀγιοπατερικῶς, διενείματε τό Κυριακόν φυλλάδιον «Φῶς Χριστοῦ- Νούρ - Ἴλ- Μασίχ», ἠκροάσθητε μετ' εὐαισθησίας τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καί ἐπροτείνατε λύσεις εἰς προβλήματα. Ἐβοηθήσατε οἰκονομικῶς φοιτηταῖς, μαθηταῖς, πτωχοῖς.

Ὅσον ἀφορᾷ τάς ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἐκαλλιεργήσατε σχέσεις ἀγαθάς, προωθούσας τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα μετ' αὐτῶν. Ἦδη ἐπετελέσατε τήν πρώτην εἰρηνικήν Ὑμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἐν ἧ ἄνευέθησαν καί ἐδραιώθησαν ἐπί τῶν στερεῶν παραδοσιακῶν κανονικῶν βάσεων αἱ σχέσεις καί ἡ συνεργασία τῶν δύο πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων. Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μετέσχε

μετά συνοδείας ἀρχιερέων τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συγκληθείσης Διηρυμένης Συνόδου, λαβούσης ἀπόφασιν ἐπιλύσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, δρομολογήσασαν τὴν πρόσφατον ἐκλογήν νέου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπεσκέφθητε τὸ ΠΣΕ, ἐν ᾧ ἐπαναπροσδιωρίσατε καὶ ἀνεβαθμίσατε τὴν θέσιν τοῦ Πατριαρχείου μετ' αὐτοῦ.

Τῇ καθοδηγήσει Ὑμῶν ἐπετεύχθη πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῶν Οἰκονομικῶν, οὐχὶ φυσικῶς διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τοῦ Πατριαρχείου. Διὰ τῆς ἐργασίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐξαρχίας τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καὶ τῆς χρηστῆς καὶ διαφανοῦς διαχειρίσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ περιουσία τοῦ Πατριαρχείου κατοχυροῦται ὁσημέραι, ἀφ' ἑτέρου δέ οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, ὁ ἕγγαμος κληρὸς καὶ οἱ διδάσκαλοι λαμβάνουν ἐγκαίρως καὶ ἄνευ καθυστερήσεως τὴν μηνιαίαν αὐτῶν εὐλογίαν ἢ μισθοδοσίαν παρὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ τραπεζικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ λογαριασμοὶ τοῦ Πατριαρχείου κρατοῦνται κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι. Διὰ συναφθέντος πρό ἔτους δανείου ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, δι' ἀξιοποιήσεως διασωθείσης δωρεᾶς καὶ διὰ προσφάτου ἰσχυρᾶς οἰκονομικῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐξωφλήθη τὸ εἰς 9.000.000\$ ἀνελθόν χρέος τοῦ Πατριαρχείου ἐκ τῆς συμφωνίας τοῦ Ἄμποῦ-Τόρ καὶ ἀπετράπη ὁ κίνδυνος κατασχέσεως τῆς περιουσίας ἡμῶν ἐκεῖ καὶ ἀλλαχοῦ.

Διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκολουθῶς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ὑπουργὸν καὶ τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐξωτερικῶν ἐδραιώθησαν αἱ σχέσεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἀνέκαθεν ὑπῆρχον μετὰ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ Ἑλλάδος ὡς διαδόχου τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας προστάτιδος τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἐν ἀμοιβαιότητι πρὸς τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ Πατριαρχεῖον ἀνταποκρινόμενος, Ὑμεῖς Μακαριώτατε, κατωχυρώσατε διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Βενεδίκτου πράξεως ἐκχωρήσεως τεμαχίου γῆς ἐκτάσεως πέντε στρεμμάτων τοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ ξενοδοχείῳ Κίνγκ Ντέιβιντ πρὸς ἀνέγερσιν Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Αἱ σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν μέ τας ἄλλας Χριστιανικὰς Κοινότητας τῆς Ἁγίας Γῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος ρυθμιζομένην κατάστασιν αὐτῶν. Ἀπόδειξις ἡ διὰ τῆς Ὑμετέρας πρωτοβουλίας ἐπικρατήσασα λύσις εἰς τὸ δημιουργηθέν, ὡς μὴ ὄφελε, πρόβλημα τῆς κλειδὸς τῆς Βασιλικῆς τῆς Βηθλεέμ, ἀποτελοῦσα προηγούμενον καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἄλλων προσκυνηματικῶν προβλημάτων.

Ταῦτα ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συμπαραστατουμένης καὶ βοηθουμένης ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, μαρτυροῦν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον βαίνει τὴν ἀνοδικὴν αὐτοῦ πορείαν, διαδραματίζον τὸν θρησκευτικόν, κοινωνικόν, πολιτιστικόν, συμφιλωτικόν καὶ εἰρηνευτικόν ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτιζε διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τῆς Ἁγίας Γῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ κῦρος καὶ ἡ ἀξιοπιστία αὐτοῦ ὁσημέραι ἀποκαθίστανται. Ταῦτα ἀναφέρομεν οὐχὶ βεβαίως ὑπερηφανευόμενοι, γέγραπται γάρ ὅτι, « ὅταν ποιήσητε πάντα τά

διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὁ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν» (Λουκ. 16, 10). Ταῦτα ἡμεῖς ποιοῦντες, προσάπτομεν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις εἶναι κεκλημένη νά δίδῃ μαρτυρίαν περί τῆς ἐν αὐτῇ πίστεως καί ἐλπίδος ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, ἵνα μή κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων πρὸς αὐτήν καί μωμῆται ἡ πίστις ἡμῶν. Ταῦτα ποιήσαντες, γνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν νά ἐπιτελέσωμεν πολλά εἰσέτι καί ὅτι πολλή ἀφ' ἡμῶν ἡ ὁδός.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως τῆς ὁδοῦ ταύτης, Μακαριώτατε, ἔχομεν εἰσέλθει ἀνεπιστρεπτί ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καί ὀξύδερκῃ ποιμαντικὴν Ὑμῶν καθοδήγησιν. Δεσμευμένοι συνειδητῶς, συμπορευθησόμεθα μεθ' Ὑμῶν ἀταλαντεῦτως ἄχρι τέλους, ἀγωνιζόμενοι ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἑαυτοῦ προσωπικὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως ἄνευ τοῦ ὁποίου καί ὁ ἀγιοταφικὸς καθίσταται ἀναποτελεσματικὸς καί βαθύνοντες τὰς πνευματικὰς ἡμῶν ρίζας εἰς τὰ ζωοποιούς πηγὰς τῆς εὐαγγελικῆς καί πατερικῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἵνα «φέρωμεν καρπὸν πολύν» (Ἰω. 15, 5).

Ταῦτα, Μακαριώτατε, «πόρρω θωπείας δουλοπρεποῦς», ἵνα κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον εἶπω, πεποιθότως ἀναγράφων Ὑμῖν, ὑψῶ τό ποτήριον, εὐχόμενος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως ὑγιαίνητε ἐπὶ ἔτη πλεῖστα, χαίροντες καί εὐτυχοῦντες βλέποντες τὴν Ἀδελφότητα καί τό ποίμνιον ἐν ἐνότητι καί συνεργασίᾳ ἐπιτελοῦντας τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν, ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.